

РЕШЕНИЕ

№ 25302

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2469** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Води се по жалба на Ц. В. К. от [населено място] и с проц.представител адв. С. против Заповед № 3286з-1616/27.04.26г на Директор на ГД“НП“.

В жалбата и уточняващите такива се сочи, че Заповедта е незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски. Соочи се, че е неправилен довода на ответника за неизтекла давност по чл. 81 ал.3 вр. чл. 80 от АПК за извършените престъпления. Настъпила е реабилитация по право. Нарушен е принципа на пропорционалност по чл.6 от АПК, като действията на администратора не отговарят на необходимостта от обработване на личните данни и няма причина да продължава полицейската регистрация за единственото осъждане на лицето. В съд.заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. С., като поддържа жабата и твърди, че неколккратно му е извършвана проверка от ДАНС за надеждност и тя не е установила осъждания или задържания.В писмени бележки се добавя, че присъдата е влязла в сила на 22.08.19г, като са изминали над 5 години от този момент, но обработването на личните данни продължава. Изминали са почти 10 години от извършването на престъплението, като лицето няма други присъди или каквито и да е производства. Характеристичните му данни обуславят скъсяване на срока за съхранение на личните данни- предвид мотивите от решение на СЕС по дело С-205/21. В случая има легитимна цел, но няма необходимост от обработване на личните данни.

Ответникът Директор на ГД“НП“ не се представлява в съд.заседаниеи не изразява становище по

жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по чл.21 от АПК, от лице с активна проц.легитимация, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

К. има направена на осн. чл. 68 ал.1 от ЗМВР една единствена пол.регистрация рег.№ 13123/24.02.15г по описа на 03 РУ-СДВР, за престъпление по чл.325 ал.2 вр. ал.1 и чл.216 ал.1 от НК, по ДП № 2301/13г на 03 РУ-СДВР, пр.пр.№ 34528/13г на СРП. В тази връзка коцев има осъдителна присъда от 08.06.18г по нохд № 10084/15г на СРС, потвърдена с Решение № 730/22.08.19г по внохд № 1763/19г на СГС. Присъдата е за извършени на 28.05.13г две престъпления от общ характер- по чл. 325 ал.2 вр. ал.1 и по чл.216 ал.1 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, отложено с изпитателен срок от 3 години. К. е реабилитиран на осн. чл.86 ал.1 т.1 от НК, видно от представеното от него Свидетелство за съдимост от 15.11.22г.

Начало на адм. производство е сложено със Заявление на К. с вх.№ 226000-16883/16.12.22г за снемане на полицейската му регистрация. Издадена е Заповед № 3286р-2436/10.07.23г на Директор на ГД“НП“, като се отказва снемане на пол.регистрация, тъй като не са налице обстоятелства по чл.68 ал.6 от ЗМВР/осъдителна присъда и реабилитация не са сред хипотезите/. Заповедта е връчена на 07.08.23г, не е обжалвана в срок и е влязла в сила.

С последващо Заявление вх.№ 328605-84/11.06.24г К. моли за отмяна на Заповедта и за възобновяване висящността на адм. производство по предходното Заявление и за снемане на полицейската регистрация, предвид мотивите на Решение на СЕС от 30.01.24г по дело С-118/22. С Писмо № 328600-48635/23.07.24г Директорът на ГД“НП“ отговаря на К., че жалбата му срещу Заповедта е недопустима, както и че няма промяна в обстоятелствата, налагащи издаване на различна Заповед по Заявлението му.

К. депозира жалба до АССГ, като е образувано д.№ 8656/24г. АССГ постановява Решение № 27369/17.12.24г, като отменя Заповед № 3286р-2436/10.07.23г и връща преписката на ответника за ново разглеждане на Заявление вх.№ 226000-16883/16.12.22г.

С Решение № 6144/09.06.25г по д.№ 1527/25г ВАС обезсилва Решението на АССГ и връща делото за ново разглеждане от АССГ. ВАС приема, че предмет на жалбата до Съда е Писмо № 328600-48635/23.07.24г, представляващо отказ по второто Заявление вх.№ 328605-84/11.06.24г, а не Заповед № 3286р-2436/10.07.23г /представляваща отказ по първото Заявление вх.№ 226000-16883/16.12.22г/.

Образувано е ново д.№ 6197/25г на АССГ /приложено за послужване към настоящото дело/, като с решение № 41079/09.12.25г АССГ отменя Писмо № 328600-48635/23.07.24г, като връща преписката на ответника за ново произнасяне по Заявление вх.№ 328605-84/11.06.24г. Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 01.01.26г. Писмото е отменено поради порок във формата, като са дадени указания на ответника- да издаде Заповед по второто Заявление. Решението на АССГ е връчено на органа на 17.12.25г.

С Писмо от 13.01.26г ответникът възлага на Директора на СДВР извършване на проверка по чл. 19 ал.4 т.1 и т.2 от НИСПР /относно полицейската регистрация и изготвяне на характеристична справка на лицето/. На 27.01.26г СДВР възлага тази дейност на Началника на 02 РУ-СДВР.

На 16.02.26г К. депозира до АССГ жалба срещу Мълчалив отказ по Заявление вх.№ 328605-84/11.06.24г, като е образувано настоящото д.№ 2469/26г и е насрочено съд.заседание. На

29.04.26г ответникът депозира по делото издадената от него Заповед № 3286з-1616/27.04.26г, представляваща изричен отказ по Заявление вх.№ 328605-84/11.06.24г. и издадена въз основа на Предложение от 24.03.26г на Директора на СДВР/да не се сменя пол.регистрация/. Съдът е връчил на 12.05.26г на жалбоподателя Заповедта, като с уточняваща жалба от 19.05.26г той сочи, че в такъв случай оспорва последвалия изричен отказ по Заявлението му от 11.06.24г, т.е. оспорва Заповедта от 27.04.26г.

Към Предложение от 24.03.26г на Директора на СДВР/въз основа на което е издадена Заповедта/, са приложени Справка от 16.02.26г на инспектор от 02 РУ-СДВР и Докладна записка от 06.02.26г на инспектор от 02 РУ-СДВР, двете представляващи характеристична справка на лицето/изцяло положителни/. Видно от ел.справка за съдимост, лицето няма други осъждания в страната и чужбина. Видно от ел.справка за активни трудови договори, лицето работи на безсрочен трудов договор от 03.10.19г като ел.инженер в „Метрополитен“ ЕАД-С..

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му по делегация съгл. Заповед № 8121з-267/10.03.15г на М-р на вътрешните работи и чл. 68 ал.6 от ЗМВР.

Заповедта е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

В хода на адм.производство няма допуснати съществени проц.нарушения от органа, като са изяснени относимите факти, анализирани са доказателствата, правото на участие на лицето не е засегнато/спазени чл.34-36 от АПК/. Проведена е стриктно цялата предвидена процедура по чл.19 от СНИСПР.

Заповедта не противоречи и на целта на закона- ЗМВР, като не се установява превратно упражняване на правомощия от ответника.

Спорът между страните не е по фактите/те са безспорни/, а е по правото. Поради което Заповедта всъщност се оспорва само като мат.незаконосъобразна. По съответствието на Заповедта с мат.закон, Съдът намира следното:

1/ Видно от Заповедта:

Съгл. чл. 68 ал.6 от ЗМВР, полицейската регистрация се сменя когато регистрацията е извършена в нарушение на закона; наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс; наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. Тази норма е посочена от ответника като правно основание за отказа. Действително, нормата е императивна, като в нея лимитативно са посочени хипотезите, когато се сменя пол.регистрация. Настоящият случай не попада в нито една от изрично изброените хипотези - лицето е осъдено/макар и към момента да е реабилитирано/.

Правилен е и мотивът на органа, че към момента - в ЗМВР, в какъвто и да е норм.акт или в Заповед на М-ра на вътр.работи няма предвиден срок за изтриване на лични данни. В такива случаи съгл. чл. 7 ал.1 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.21г за реда за обработване на лични данни в МВР, срокът за съхранение на личните данни е 50 години от началото на обработването им/в случая този срок не е изтекъл/.

Правилен е и мотивът на органа, че към момента не е изтекла давността по чл.81 ал.3 вр. чл. 80 от НК за извършените през 2013г две престъпления от общ характер.

Органът приема, че въпреки добрата характеристична справка на лицето, продължава да е налице

необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни на лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация.

2/ Според Съда:

Съгл. чл. 19 ал.2 от НИСПР/приета на осн. чл. 68 ал.7 от ЗМВР/, към Заявлението за снемане на пол.регистрация задължително се прилагат документи, удостоверяващи наличието на основание по чл.68 ал.6 от ЗМВР. Видно е, че в случая такива документи няма приложени от лицето. То е било осъдено с влязла в сила присъда на 22.08.19г, като осъждането не покрива нито една от хипотезите на чл.68 ал.6 от ЗМВР.

Следователно, трябва да се прецени дали настъпилата реабилитация не е равностойна на някоя от хипотезите на чл. 68 ал.6 от ЗМВР. Съгл. чл. 86 ал.1 т.1 от НК, реабилитацията настъпва по право с изтичане на изпитателния срок, в случая е настъпила на 23.08.22г. Съгл. чл. 85 ал.1 от НК, реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното. Следователно, от 23.08.22г занапред /т.е. и към момента на Заявлението/, лицето се счита за неосъждано, освен ако закон не предвижда изрично противното. Съдът намира, че чл.68 ал.6 от ЗМВР/а и никоя друга законова норма/ не предвижда изрично, че въпреки настъпила реабилитация, занапред ще остават последиците от осъждането на лицето. Всъщност няма правна уредба – как се снемат пол.регистрация при настъпила реабилитация. След като няма правна уредба, трябва да се приложат съществуващи норми /по аналогия и/или по аргумент/. От една страна НК /т.е. в кодекс/ предвижда, че последиците от осъждането остават и след реабилитация - само ако това е изрично предвидено в закон/а не е /. От друга страна в ЗМВР/т.е. в закон/ е изброено в кои хипотези се снемат пол.регистрация /реабилитацията не е сред изброените/. Съдът намира, че следва да се приложи нормата на кодекса, като съгл. чл. 85 ал.1 от НК да се приеме, че от 23.08.22г лицето е със статут на неосъден. Всички хипотези на чл.68 ал.6 от ЗМВР по естеството си са хипотези, в които лицето или не е осъдено, или е починало/макар и осъдено/, или регистрацията е била направена в нарушение/в случая не е така/, то реабилитацията следва да се приравни на хипотезата на чл.68 ал.6 т.3 от ЗМВР /при липса на правна уредба как се снемат пол.регистрация при реабилитация/. При реабилитация трябва да се приложи по аналогия нормата на чл.68 ал.6 т.3 от ЗМВР.

По тези съображения Съдът намира Заповедта за мат.незаконосъобразна. Същата следва да се отмени и преписката да се върне на органа за ново произнасяне- при което да приложи по аналогия чл.68 ал.6 т.3 от ЗМВР и да снемат пол.регистрация.

При този изход на спора/основателна жалба/, на жалбоподателя се следват разноски съгл. чл. 143 от АПК - 5.11евро дър.такса.

Освен това, направо на адв.С. следва да се присъди адв.хonorар в размер –по преценка на Съда/доколкото той е осъществил правна защита по реда на чл.38 ал.1 т.3 от ЗАдв/. Съдът намира за адекватен на фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената адв.дейност – размер на хонорара по чл.8 ал.2 т.3 от Наредба №1/04г, а именно 383.47евро/750 лева/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3286з-1616/27.04.26г на Директор на ГД“НП“, по жалба на Ц. В. К. от

[населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Директор на ГД“НП“ за ново произнасяне по Заявление вх.№ 328605-84/11.06.24г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това Решение.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Национална полиция“ да заплати на Ц. В. К. от [населено място] сумата от 5.11евро разноски по делото.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Национална полиция“ да заплати на адвокат А. В. С. от АК-П. сумата от 383.47евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: